

PUŠČAVA

Uvodna pojasnila

Pod voditeljem je tu mišljen duhovnik, redovnica/redovnik, duhovni asistent – skratka tisti, ki skrbi za duhovno rast animatorjev. Kadar je odlomek iz Lk, je besedilo vzeto iz Evangelija po Luku v sodobnem slovenskem jeziku (projekt Življenje z Jezusom, ki je dosegljiv na www.biblija.net oziroma zivo.svetopismo.si).

Pred puščavo je včasih uvodna dejavnost, ki nam pomaga, da kasneje lažje povežemo svetopisemski odlomek s svojim življenjem. Mobitele utišamo in jih odložimo na skupno mesto, da nas kasneje ne motijo (za pol ure se jim odpovemo, da lahko usmerimo svojo pozornost na Boga in na to, kar se dogaja v nas).

Preden skupaj preberemo svetopisemski odlomek, lahko zapojemo primerno pesem, vedno pa zmolimo molitev – prosimo, da bi razumeli, kar beremo (najbolj primerna je morda Pridi, Sveti Duh).

Ko nekdo na glas prebere odlomek za puščavo, voditelj najprej vpraša, če so kakšna vprašanja, ali je kaj nejasno, nerazumljivo v samem besedilu. Pomembno je, da razumemo besede, in lahko potem razmišljamo, kaj nam besedilo govori.

Če je potreba, na hitro pojasnimo tudi oporne točke za razmišljanje.

Po tem gremo vsak zase premišljevati v tišino; priporočeno je, da si tudi kaj zapišemo.

Po puščavi sledi deljenje (začnemo lahko tudi s primerno pesmijo, ko spet pridemo skupaj). Pred deljenjem voditelj razloži, za kaj gre (na začetku bolj podrobno, potem pa po potrebi):

- Ko z drugimi delimo izkušnje in misli iz svoje puščave, drugim podarimo nekaj iz sebe.
- Vsak deli le tisto, kar želi, in toliko, kot želi; v tem, kaj bomo drugim podarili, smo povsem svobodni; včasih se zgodi tudi, da ne želimo govoriti o sebi – to je treba spoštovati.
- Lahko se zgodi, da nimamo kaj deliti – to je normalno in del izkušnje puščave – vsakdo lahko kdaj doživi, da je puščava res puščava, da se ne zgodi nič.
- Ko drugi deli, ga pozorno poslušamo in se trudimo sprejeti, kar nam želi podariti.
- O tem, kar je kdo delil z nami, ne razpravljamo (ne zdaj ne kasneje) – določene reči so predragocene, da bi o njih razpravljali. Kar pri deljenju sprejmemo, ohranimo pri sebi kot dragoceno darilo.

Janez Jeromen

1. DRUŽINA

Kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljani, si torej oblecite čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost. Prenašajte drug drugega in odpuščajte drug drugemu, če se ima kateri kaj pritožiti proti kateremu. Kakor je Gospod odpustil vam, tako tudi vi odpuščajte. Nad vsem tem pa naj bo ljubezen, ki je vez popolnosti.

Žene, podrejte se svojim možem, kakor se spodobi v Gospodu. Možje, ljubite svoje žene in ne bodite osorni do njih.

Otroci, ubogajte svoje starše v vsem, kajti to je všeč Gospodu. Očetje, ne grenite svojih otrok, da ne zapadejo v malodušje.

Kar koli že delate, delajte iz srca, kot da delate za Gospoda, ne za ljudi, saj veste, da boste v povračilo prejeli dediščino od Gospoda. (Kol 3,12-14.18-21.23b)

1. Poišči si prostor, ki bo le tvoj. Odstrani vse, kar bi te motilo, in se umiri. Odmisli vse dogodke današnjega dne ali tedna. Zdaj je čas zate in za Boga.
2. Počasi še enkrat preberi odlomek. Prebereš ga lahko večkrat. Podčrtaj besede, misli, stavke, ki odmevajo v tebi. Kaj ti govorijo?
3. Na začetku odlomka so našteje lastnosti, ki naj si jih "oblečemo" vsi, ker nas ima Bog posebno rad. Če jih "oblečemo", to pomeni, da imamo te lastnosti ves čas na sebi. Se ti zdijo dobro izbrane za življenje v družini? Zakaj? Bi katero dodal?
4. Kaj meniš o nasvetih, ki sledijo: za moške, žene, otroke? Kaj bi se dogajalo, če bi bili res pozorni na to?

2. DOLŽNOSTI

Ko jim je umil noge in vzel vrhnje oblačilo, je spet prisedel in jim rekel: »Razumete, kaj sem vam storil? Vi me kličete ›Učitelj‹ in ›Gospod‹. In prav govorite, saj to sem. Če sem torej jaz, Gospod in Učitelj, vam umil noge, ste tudi vi dolžni drug drugemu umivati noge. Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil. Če to veste, blagor vam, če boste to delali!

(Jn 13,12-16.17)

1. Poiščem si prostor, ki bo le moj. Umirim se. Odmislim vse dogodke današnjega dne ali tedna. Če mi kaj znova in znova hodi na misel, povem o tem Bogu in ga prosim oz. se zahvalim glede tega. Zdaj pa je čas zame in za Božjo besedo.
2. Počasi še enkrat preberem odlomek (lahko tudi večkrat). Podčrtam besede, misli, stavke, ki odmevajo v meni. Kaj mi govorijo?
3. Jezus v tem odlomku spregovori o dolžnostih. Kakšne so moje dolžnosti (doma, v šoli, med animatorji, kot kristjan/ka ...)? Kaj delam z veseljem, kaj z odporom? Koliko je odvisno od mene, ali nekaj delam z veseljem ali mi je zoprno?
4. Kakšen zgled nam je dal Jezus glede dolžnosti? Če je on naš učitelj, kaj je naša dolžnost?

3. IDENTITETA

Tu je bila zelo dobrodošla daljša uvodna dejavnost: Najprej nekdo na glas prebere odlomek (listov še ne dobijo v roke). Pogovorimo se, kaj je v njem čudno (Jezus pošlje dvanajsterico in jim prepove kakršne koli pripomočke). Kaj naj to pomeni? Voditelj nato usmeri pozornost na oratorij: Vi ste na primer dogovorni za igre – kaj boste pripravili? (Ponavadi naštevajo žoge, rekvizite ipd.) Vi ste odgovorni za zgodbo – kaj boste pripravili? (Ponavadi naštevajo sceno, kostime ipd.) Tako lahko vpraša za vsa področja. Na koncu pa izzove: Ampak Jezus pravi, naj na oratorij ne jemljemo ničesar: ne palice, ne torbe, ne denarja, obleke, žog ... Očitno se mu zdi dosti bolj pomembno, da pripravimo nekaj drugega. Kaj?

Tako nekako voditelj pripelje do tega, da se animatorji zavejo, kako pomembno je, da so oni sami pripravljeni. Če oni niso pripravljeni, med otroke ne bodo mogli prinesli pravega veselja, četudi imajo kup pripomočkov. Če so kot animatorji pripravljeni, pa se bomo na oratoriju lahko imeli lepo, četudi nam bo kakšen pripomoček manjkal. Za otroke je najpomembnejši animator, zaradi animatorjev pridejo na oratorij. Večino pripomočkov imajo tudi sami doma – nimajo pa animatorjev.

Morda se ne zavedamo, da ima vsak od nas že brez pripomočkov pripravljenega veliko dobrega. Zato bo vsak vzel en list in se na vrhu podpisal. Nato ga bo dal svojemu sosedu. Ko dobiš list, na list napišeš eno dobro lastnost podpisanega animatorja, za katero veš. Če ga ne poznaš dobro, nič hudega – gotovo na njem najdeš kaj lepega in dobrega, tudi če ga samo zdaj pogledaš. Nato list zapogneš tako, da se ne vidi, kaj si napisal, in ga daš naprej.

Ko listi pridejo okoli, začnemo s puščavo. Ker smo to puščavo izvajali na animatorskem vikendu, ko je bilo slabo vreme in smo morali biti v hiši (torej ni bilo prave samote), sem puščavo razdelil na dva dela: 15 minut osebnega razmišljanja v tišini, nato pa 15-20 minut pogovora v parih, ki so si jih sami izbrali, pogoj je bil le, da v paru nista animatorja iste generacije. Pri pogovoru v parih so najprej drug z drugim delili, kar so "dobili" v puščavi, nato pa še odgovor na vprašanje: Kaj je bila zame ena najlepših izkušenj z oratorija in kaj je bilo pri tem ključno?

Na koncu smo se zbrali in pari so z vsemi ostalimi delili, kar so pomembnega odkrili oz. kar so želeli deliti še z drugimi.

Jezus je sklical dvanajsterico. Podelil jim je moč in avtoriteto nad vsemi demoni in boleznimi. Poslal jih je razglašat nastop Božje vladavine in obenem ozdravljat bolnike.

»Ničesar ne jemljite s sabo,« jim je naročil. »Niti popotne palice, niti torbe, niti hrane, niti denarja, niti rezervne obleke. Ostanite v prvi hiši, kjer vas sprejmejo. Tam prenočujte in od tam odpotujte naprej. Če vas kje ne sprejmejo, odidite in si stresite prah s podplatov, kot zadnji opomin.« Odposlanci so se torej odpravili naokrog po vaseh. Vsepovsod so razglašali dobro novico in ozdravljali bolnike. (Lk 9,1-6)

1. Poiščem si prostor, ki bo le moj. Umirim se. Odmislim vse dogodke današnjega dne ali tedna. Zdaj je čas zame in za Božjo besedo.
2. Počasi še enkrat preberem odlomek (lahko tudi večkrat). Podčrtam besede, misli, stavke, ki odmevajo v meni. Kaj mi govorijo?
3. Jezus tudi mene pošilja na oratorij. Ničesar naj ne jemljemo s sabo?! Očitno se Jezusu ne zdi tako pomembno to, kaj imaš. Važnejše je tisto, kar si – Bog ti je dal lastnosti in darove ki so del tebe. Premisli o tem, kaj ti je dal, kdo si. Lahko ti pomaga, da dopolnjuješ stavek: Sem človek, ki ...
4. Kako lahko s tem, da sem, kar sem, prinašam veselje? Je lahko to tudi zdravilno?

4. PROSTOVOLJSTVO

Jezus je odgovoril s tole zgodbo: »Neki človek je iz Jeruzalema potoval dol v Jeriho. Na poti so ga napadli roparji. Slekli so ga in pretepli, potem pa odšli. Pustili so ga napol mrtvega.

Po naključju se je prav po tisti poti spuščal tudi neki duhovnik. Ko ga je zagledal, ga je na daleč obšel. Nato se je tam znašel še neki tempeljski služabnik, a tudi ta se mu je ognil.

Potem pa je tja prispel neki Samarijan. Bil je na potovanju. Ko je zagledal ranjenega človeka, se mu je v dno srca zasmilil. Stopil je k njemu. Z vinom mu je očistil rane, jih natrl z oljem in obvezal. Nato ga je posadil na svojo jezdno žival in ga odpeljal do popotne gostilne, kjer je zanj poskrbel. Naslednji dan je dal gostilničarju dva srebrnika in mu naročil: »Lepo poskrbite zanj. Če boste porabili kaj več, vam bom plačal, ko se bom vračal tod mimo.«

Nato je Jezus vprašal strokovnjaka: »Kateri od teh treh bi bil »sočlovek« možu, ki so ga napadli roparji?« »Kdor se ga je usmilil,« je odvrnil. »Torej,« je zaključil Jezus, »tudi vi odslej ravnajte tako« (Lk 10,30-37).

1. Najprej si vzamem nekaj trenutkov, da se umirim; če mi kakšna misel ali skrb ne gre in ne gre iz glave, to povem Bogu. Prosim ga, naj mi pomaga in mu zaupam.
2. Počasi še enkrat preberem evangelijski odlomek. Podčrtam si, kar me nagovori ali izzove (premislim, zakaj). Se v odlomku kje najdem?
3. Sem že bil/bila kdaj v takšnem položaju, kot je bil ranjeni človek? Kaj sem potreboval? Kdo mi je bil takrat blizu, kdo me je imel za »sočloveka«? Kaj je storil zame?
4. Sem že bil/bila kdaj v takšnem položaju, kot so bili duhovnik, tempeljski služabnik in Samarijan? Kaj sem storil/storila?
5. Komu sem lahko »sočlovek« na oratoriju (doma, v šoli, v družbi)? Kaj imam od tega oziroma kaj pričakujem kot plačilo?

5, VODITELJSTVO

Jezus je znova spregovoril: »Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce. Tisti pa, ki je najemnik in ne pastir in ovce niso njegove, pusti ovce in zbeži, ko vidi, da prihaja volk, in volk jih pograbi in razkropi. Je pač najemnik in mu za ovce ni mar. Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta. Svoje življenje dam za ovce. Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva. Tudi tiste moram pripeljati in poslušale bodo moj glas in bo ena čreda, en pastir.« (Jn 10,7a.11-16)

1. Poišči si prostor, ki bo le tvoj. Odstrani vse, kar bi te motilo, in se umiri. Odmisli vse dogodke današnjega dne ali tedna. Zdaj je čas zate in za Boga.
2. Počasi še enkrat preberi odlomek, lahko tudi večkrat. Podčrtaj besede, misli, stavke, ki odmevajo v tebi. Kaj ti govorijo?
3. Kaj pa tebe usmerja v življenju? Kdo so pomenljive osebe, ki te vodijo? Kateri voditelji dobro vplivajo nate, kateri slabo? Se zavedaš, da si sam odgovoren/odgovorna za to, komu se pustiš voditi?
4. Kako te Bog vodi skozi življenje? Kakšen načrt ima Bog za tvoje življenje? Si ga že odkril? Ga iščeš ali se samo prepuščaš slučaju in živiš na površju, iz dneva v dan? Imaš kakšen svetopisemski stavek, ki te vodi?
5. Kaj želi Jezus povedati v zgornjem odlomku? Kaj želi povedati vsem ljudem? Kaj želi zdajle povedati tebi?

6. PREPOROSTOST

Vsi verniki so se družili med seboj in imeli vse skupno: prodajali so premoženje in imetje ter od tega delili vsem, kolikor je kdo potreboval. Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali v templju, lomili kruh po domovih ter uživali hrano z veselim in preprostim srcem. Hvalili so Boga in vsi ljudje so jih imeli radi. Gospod pa jim je vsak dan pridruževal te, ki so našli odrešenje. (Apd 2,44-47)

1. Poišči si miren kraj, kjer boš lahko sam/sama – sebi in svojim prijateljem in prijateljicam omogoči, da je te pol ure res čas zase in za Boga.
2. Preberi odlomek, ki pripoveduje o začetkih krščanske skupnosti – Cerkve, in si podčrtaj, kar te nagovarja. Kaj ti govori? Te v čem izziva?
3. Tudi oratorij je na svoj način Cerkev – krščanska skupnost. Kako bi opisal oratorij, če si pomagaš z zgornjim odlomkom (ga vzameš za osnovo)?
4. Kako bi opisali oratorij otroci?
5. Če pogledaš na vsa leta, ko si bil na oratoriju (kot udeleženec/udeleženka ali kot animator/animatorica) – kaj se ti zdi na oratoriju najbolj dragoceno?

